

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319010344
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6319010344.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2020, v trestnej veci S. U. a spol. za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 10. 02. 2020, sp. zn. 3T/117/2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr.por. **z r u š u j e** napadnutý rozsudok okresného súdu u obžalovaného A. J. v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovaného A. J., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., Y. XXXX/X

o d s u d z u j e

podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. j), l) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods.3, ods. 8 Tr.zák., § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e), ods. 4 Tr.zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať probačný a mediačný úradník Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu na Okresnom súde Brezno.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr.zák. obžalovanému zakazuje požívanie alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

Vo zvyšných častiach vo vzťahu k obžalovanému A. J. zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k obžalovanému S. U. **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. J. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe že,

dňa 25.05.2019 po 20.00 hod. v L., ul. O. v objekte bývalých vojenských kasární v priestoroch budovy č. XXXX v miestnosti na druhom podlaží, ktorú využívali bezdomovci na prebývanie pod vplyvom alkoholu, napadol E. R. tak, že ho kopol do spánkovej časti hlavy, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho ďalej kopal do oblasti hlavy a hrudníka, čím mu spôsobil početné ťažké pomliaždeniny vlasatej časti hlavy s hematómami, najmä v čelovo temennej oblasti vľavo a temenno záhľavnej oblasti vľavo, početné pomliaždeniny tváre s okoločnými hematómami, zlomeniny X. a X. rebra vľavo a pomliaždenie brušnej steny v oblasti chrbta s odreninou, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s následnou hospitalizáciou v NsP Brezno, n.o. a dobu liečenia v trvaní 28 dní.

Za to bol obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. j), l) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods.3 Tr.zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov s dohľadom probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Brezno.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr.zák. bolo obžalovanému zakázané požívanie alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. R. škodu - bolestné vo výške 1.458,72 Eur.

Naproti tomu bol podľa § 285 písm. c) Tr.por. obžalovaný S. U. za skutok, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 25.05.2019 po 20.00 hod. v L., ul. O. v objekte bývalých vojenských kasární v priestoroch budovy č. XXXX v miestnosti na druhom podlaží, ktorú využívali bezdomovci na prebývanie pod vplyvom alkoholu, spoločne napadli E. R., ktorého S. U. udrel najmenej dvakrát dlaňou do tvárovej časti hlavy, následne k nemu pristúpil A. J., ktorý ho kopol do spánkovej časti hlavy, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho obaja ďalej kopali do oblasti hlavy a hrudníka, čím mu spôsobili početné ťažké pomliaždeniny vlasatej časti hlavy s hematómami, najmä v čelovo temennej oblasti vľavo a temenno záhľavnej oblasti vľavo, početné pomliaždeniny tváre s okoločnými hematómami, zlomeniny X. a X. rebra vľavo a pomliaždenie brušnej steny v oblasti chrbta s odreninou, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s následnou hospitalizáciou v NsP Brezno, n.o. a dobu liečenia v trvaní 28 dní

a ktorý obžaloba kvalifikovala ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 14, § 20 a § 155 ods. 1 Tr.zák., spod obžaloby oslobodený,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie okresný prokurátor, u obžalovaného A. J. proti výroku o treste v jeho neprospech a u obžalovaného S. U. v jeho neprospech proti výroku o vine, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 06. 03. 2020. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj jeho odôvodnenie, s ktorými sa však, ohľadne vyššie uvedených napadnutých výrokov, nestotožnil.

Pokiaľ ide o obžalovaného S. U., vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku namietal vyhodnotenie skutkového stavu prvostupňovým súdom, a to napriek existencii určitých pochybností o samotnom priebehu skutkového deja, ako aj miery účasti tohto obžalovaného na jeho spáchaní. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že v predmetný deň došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného E. R., ktorému obidvaja obžalovaní spôsobili zistené zranenia. Je zrejmé, že všetci prítomní boli v čase skutku pod vplyvom alkoholu, napriek tomu z ich výpovedí vyplýva, že to bol práve obžalovaný S. U., ktorý ako prvý napadol poškodeného niekoľkými údermi otvorenou dlaňou do hlavy. Intenzita tohto útoku nebola zanedbateľná, pretože išlo o silné facky, po ktorých zostal E. R. otrasený a sadol si na posteľ. Až následne sa k útoku pridala obžalovaný A. J., ktorý napadnutie zvýraznil a zintenzívnil, keďže poškodenému zasadil kopanec do hlavy, po ktorom spadol na zem. Potom útok pokračoval, ale poškodený už nevedel ustáliť, koľko útočníkov sa na ňom podieľalo. Napriek tomu, nevytlúčil, že v útoku pokračoval aj obžalovaný S. U., najmä ak z výpovede poškodeného nevyplýva ani to, že by si mal tento obžalovaný po fackách, ktoré mu dal, sadnúť a v útoku už nepokračovať, ako to

tvrdil samotný obžalovaný S. U.. Vykonané dôkazy vytvorili dostatočný podklad na to, aby okresný súd uznal za vinného aj tohto obžalovaného tak, ako mu to bolo kladené za vinu obžalobou.

Pokiaľ ide o obžalovaného A. J., prokurátor namietal správnosť trestu, ktorý mu bol uložený. Poukázal na odôvodnenie rozsudku súdom prvého stupňa v tomto smere, ako aj príslušné ustanovenia Trestného zákona, ktoré boli pri jeho ukladaní aplikované. Zdôraznil, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, preto bolo nesprávne použité ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Podľa ustálenej súdnej praxe možno za okolnosti prípadu považovať skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Ich význam a intenzita, ktorou boli naplnené, však musia výraznejšie vybočovať z obvyklých prípadov pri obdobných trestných činoch. V takomto prípade teda nemôže ísť o pravidelný postup súdu, ale musí ísť o okolnosti alebo pomery, ktorý sa bežne nevyskytujú, pričom tieto spôsobujú, že by trest ukladaný v rámci stanovenej trestnej sadzby bol neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu, by postačoval aj trest kratšieho trvania. U obžalovaného A. J. však ani súd nezistil žiadnu výnimočnú okolnosť, resp. súhrn viacerých takýchto okolností, ktoré by vyznievali v jeho prospech a mali by význam pre mimoriadne zníženie trestu.

Okrem toho, okresný súd nesprávne v prospech obžalovaného zhodnotil aj skutočnosť, že bol pod značným vplyvom alkoholu a tento mal naň odbrzdžujúci účinok, pretože obžalovaný bol uzrozumený s tým, že po požití alkoholu sa zvyčajne správa agresívne, čo je jeho prirodzeným prejavom, ako to vyplýva zo znaleckého posudku.

Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody neodôvodňujú ani rodinné a osobné pomery obžalovaného, ktoré existovali v čase rozhodovania okresného súdu. Muselo by totiž ísť o také pomery, ktoré by odôvodňovali to, že by páchatel pociťoval uložený trest podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia v obdobných prípadoch, napr. vzhľadom na zdravotný stav páchatela alebo jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, majetkové pomery a pod.

Uložený trest zároveň nenapĺňa represívnu zložku trestu, t.j., aby obžalovanému na určený čas účinne znemožnil naďalej páchať trestnú činnosť. Navyiac, uloženým trestom odňatia slobody v takej výmere a spôsobe jeho výkonu by nebola naplnená ani tzv. individuálna prevencia, práve naopak, obžalovanému bolo namieste uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, čo aj na spodnej hranici trestnej sadzby (4 roky). Podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody ho môže negatívne povzbudiť v možnom páchaní ďalšej trestnej činnosti, napriek výmere uloženého trestu, vrátane dlhšej skúšobnej doby. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr.por. a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. mu vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril obžalovaný S. U., a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.03.2020. Napadnutý rozsudok okresného súdu považoval za zákonný a spravodlivý, s namietanými skutočnosťami uvedenými v odvolaní okresného prokurátora sa už prvostupňový súd náležite vysporiadal v odôvodnení. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné.

K odvolaniu okresného prokurátora sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril aj obžalovaný A. J., a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 26.03.2020. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a následne aj na časť jeho odôvodnenia, v ktorej okresný súd dostatočne ozrejmil, z akých dôvodov mu uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody. S takto uloženým trestom, pokiaľ ide o jeho druh, výmeru a podmienečné odloženie jeho výkonu, sa v plnom rozsahu stotožnil, vychádzajúc aj z toho, že mu bolo súčasne uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pričom tieto sankcie sú dostatočné na dosiahnutie účelu trestu. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v písomne podanom odvolaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste uloženom obžalovanému A. J., ktorému v konečnom dôsledku žiadal uložiť primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody, a aby zároveň zrušil aj oslobodzujúci výrok vo vzťahu k obžalovanému S. U. a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, aby bol aj tento obžalovaný uznaný za vinného a bol mu uložený primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Naproti tomu obhajca obžalovaného S. U. považoval vo vzťahu k nemu napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný a správny, a preto navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné. K tomuto návrhu sa pripojil aj obžalovaný.

Obhajca obžalovaného A. J. považoval trest, ktorý mu bol uložený za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné. K tomuto návrhu sa pripojil aj obžalovaný.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste uloženom obžalovanému A. J., ako aj oslobodzujúceho výroku vo vzťahu k obžalovanému S. U.. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané dôvodne len čiastočne, a to proti výroku o treste uloženom obžalovanému A. J., vo vzťahu k obžalovanému S. U. podané dôvodne nebolo.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený okresným súdom v napadnutom rozsudku ohľadne viny obžalovaného A. J., ako aj jeho právnu kvalifikáciu ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., krajský súd nepreskúmaval, nakoľko obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, pričom následne odpovedal na všetky Trestným poriadkom stanovené otázky kladne, preto súd prvého stupňa jeho vyhlásenie uznesením prijal a v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok vo vzťahu k obžalovanému S. U., súd prvého stupňa pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr.por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke neviny obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok kladený mu za vinu, spáchal.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu v tejto časti. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách 6 a 7, s ktorým sa stotožnil, a ktorý sa už s argumentáciou okresného prokurátora náležite vysporiadal.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovanému za vinu a zároveň, že tento napĺňa všetky zákonné znaky vyššie uvedeného zločinu, z ktorého bol uznaný za vinného spoluobžalovaný A. J.. Zároveň bolo zrejmé, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného S. U., avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Skutočnosť, že obžalovaný S. U. fyzicky napadol poškodeného E. R. ako prvý, ešte neznamena, že by mal niesť trestnú zodpovednosť aj za následok, ktorý spôsobil až po tom svojím konaním na zdraví poškodeného výlučne spoluobžalovaný A. J.. Ako to jednoznačne vyplýva zo znaleckého posudku z odvetvia traumatológie, S. U. nespôsobil napadnutím poškodenému žiadne zranenia, prihliadajúc na spôsob a intenzitu jeho útoku. Vykonaným dokazovaním nebolo dostatočne preukázané, že by sa na napadnutí poškodeného v ďalšej fáze podieľal akýmkoľvek spôsobom spoločne so spoluobžalovaným A. J. a spoluzavinil zistené zranenia poškodeného, práve naopak, spoluobžalovaného verbálne vyzval, aby s útokom na poškodeného prestal, čo potvrdil aj samotný poškodený. V tomto smere bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a preto nebolo možné dôjsť k záveru, že by išlo o spoločné konanie oboch obžalovaných, v dôsledku čoho ho nebolo možné ani právne posúdiť ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr.zák, ako sa toho domáhal okresný prokurátor.

Po komplexom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, že oslobodenie obžalovaného S. U. spod obžaloby bolo zákonné a správne, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve on bol tou osobou, ktorá skutok v takom rozsahu a takým spôsobom, ako mu bol kladený za vinu, spáchala spoločne s obžalovaným A. J.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste uloženom A. J., dospel krajský súd sčasti k inému záveru ako okresný súd, a keďže odvolanie okresného prokurátora v tomto smere považoval za čiastočne dôvodné, nakoľko bolo vo výroku o treste porušené ustanovenie Trestného zákona, z tohto dôvodu napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. v celom výroku o treste zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal za to, že okresný súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 2:0, keď zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a k jeho spáchaniu sa priznal a úprimne ho oľutoval (ust. § 36 písm. j/, l/ Tr.zák.), pričom na druhej strane nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. V dôsledku toho došlo podľa ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr.zák. k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, a preto bolo možné obžalovanému uložiť za daný prečin trest odňatia slobody na 4 roky až 8 rokov. Súd prvého stupňa nepochybil, keď použil pri ukladaní trestu ust. § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, avšak nesprávne aplikoval odsek 1 tohto zákonného ustanovenia, pretože na jeho použitie neboli splnené príslušné podmienky, jeho aplikáciu však odôvodňovali iné zákonné možnosti, konkrétne použitie odseku 2 písm. a) a odseku 4 per analogiam tohto ustanovenia.

Druhostupňový súd akceptoval právny názor okresného prokurátora vyjadrený v odvolaní, že v danej veci absentovali jednak mimoriadne okolnosti prípadu, a jednak mimoriadne pomery obžalovaného, vymykajúce sa obdobným, bežným prípadom, ktoré by odôvodňovali zníženie výmery trestu odňatia slobody. Dôvodný bol aj argument, že konanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu nemožno hodnotiť v jeho prospech, keďže vedel, že pod jeho vplyvom má sklony k agresivite, ale aj tak ho pred skutkom požíval.

Napriek tomu uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, z tohto dôvodu bolo potrebné aplikovať zmierňovacie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Tr.zák. v spojení s § 39 ods. 3 písm. e) Tr.zák., ako aj § 39 ods. 4 Tr.zák. per analogiam, a výmeru uloženého trestu obžalovanému mimoriadne znížiť na 3 roky, keďže na ochranu spoločnosti postačoval i trest kratšieho trvania. Krajský súd v tomto smere poukazuje na všetky kritériá vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr.zák., to platí aj pre zohľadnenie ust. § 34 ods. 5 písm. c) Tr.zák., týkajúce sa pokusu zločinu ako nižšieho vývojového štádia trestného činu. Súčasne zdôrazňuje, že konanie obžalovaného sa k dokonaniu trestného činu úplne nepriblížilo, berúc do úvahy najmä primeranú dĺžku liečenia poškodeného. Pokiaľ ide o okolnosti a dôvody, pre ktoré nedošlo k dokonaniu trestného činu, odvolací súd zistil, že tieto nastali jednak v dôsledku konania obžalovaného a jeho vôle (napr. útoky neviedol ešte väčšou intenzitou a viackrát), ale na druhej strane aj v dôsledku obrany poškodeného pred útokom a čiastočne aj pre slovnú výzvu zo strany spoluobžalovaného, aby v napádaní poškodeného prestal. Krajský súd prihliadol na tieto skutočnosti, ako aj na ust. § 39 ods. 2 písm. a) Tr.zák., ktoré je samostatným, osobitným dôvodom (jednou z možností) na zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a taktiež aj na to, že ku vzniku konfliktu prispel výrazným spôsobom verbálny konflikt medzi poškodeným a svedkyňou V. J., ktorá je blízkou osobou oboch obžalovaných, a ktorý skutku bezprostredne predchádzal, pričom bol rozhodujúcou pohnútkou následného konania obžalovaných.

Ako už bolo vyššie uvedené, ďalším zákonným dôvodom na mimoriadne zníženie trestu obžalovanému bolo aj to, že tento na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. a okresný súd jeho vyhlásenie prijal. Vychádzajúc z judikatúry Najvyššieho súdu SR bolo z tohto dôvodu možné, uplatnením analógie, mimoriadne znížiť trest podľa ust. § 39 ods. 4 Tr.zák., a to o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ako v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Vzhľadom na osobu obžalovaného A. J., s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu nie je výkon uloženého trestu odňatia slobody nevyhnutný, dokonca by bol v danom prípade neprimerane prísny, a preto bolo namieste, aby mu bol výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložený. Berúc do úvahy predovšetkým závažnosť trestnej činnosti, však bolo potrebné obžalovanému ustanoviť dlhšiu skúšobnú dobu podmienene odsúdenia, a to 5 rokov, t.j. na hornej hranici zákonom určenej doby jej trvania, za súčasného uloženia probačného dohľadu a vyššie uvedeného obmedzenia.

Takto uložený trest obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, súčasne postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust.

§ 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukládanie trestov. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že okrem uloženého zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe, ako obmedzenia, ktoré je súčasťou probačného dohľadu, bolo obžalovanému súčasne uložené aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktorého výkon bude taktiež na neho spolupôsobiť a zároveň zabezpečovať ochranu spoločnosti. Napokon, ak by obžalovaný nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život, prípadne nedodržiaval podmienky probačného dohľadu, alebo nesplnil uložené obmedzenie, môže mu byť, a to už v priebehu skúšobnej doby, nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení obžalovanému A. J., ako aj výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. R.kodu vo výške 1.458,72 Eur, odvolací súd nepreskúmaval, pretože neboli napadnuté odvolaním žiadnou z procesných strán.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho len za čiastočne dôvodné (vo výroku o treste uloženom obžalovanému A. J.), ale za nedôvodné vo vzťahu k obžalovanému S. U., rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.